

De Economie van Franciscus, 21 november 2020

Wij, jonge economen, ondernemers en change-makers van de wereld,

opgeroepen naar Assisi door paus Franciscus,

in het jaar van de COVID-19 pandemie, willen een bericht sturen

naar economen, ondernemers, politieke beleidsmakers, werknemers en burgers van de wereld,

om de vreugde, de ervaringen, de hoop en de uitdagingen door te geven, die wij in deze periode hebben ontdekt en verzameld, door naar elkaar en naar ons hart te luisteren. We zijn ervan overtuigd dat een betere wereld niet kan worden bereikt zonder een betere economie en dat de economie zó belangrijk is voor het leven van volkeren, speciaal de armen, dat we er allen zorg voor moeten dragen.

Om deze reden, in de naam van de jongeren en de armen van de Aarde,

vragen wij:

1. de grote wereldmachten en de grote economische en financiële instellingen **hun wedloop af te remmen**, om de aarde te laten ademen. COVID heeft ons allemaal doen onthaasten, zonder daarvoor gekozen te hebben. Wanneer COVID voorbij is, moeten we ervoor kiezen om de ongebreidelde wedloop, die de aarde en de zwakste mensen op aarde verstikt, af te remmen;
2. een **wereldwijde verdeling van de meest geavanceerde technologieën** op te zetten, zodat duurzame productie ook kan worden gerealiseerd in landen met lage inkomens; en dat energiearmoede -een bron van economische, sociale en culturele ongelijkheid- wordt overwonnen om klimaatrechtvaardigheid te bereiken;
3. het onderwerp van het **beheer van gemeenschappelijke goederen** (in het bijzonder de wereldwijde zoals de atmosfeer, bossen, oceanen, land, natuurlijke hulpbronnen, alle ecosystemen, biodiversiteit en zaden) centraal te plaatsen op de agenda's van overheden en het onderwijs in scholen, universiteiten en het bedrijfsleven over de hele wereld;
4. om **economische ideologieën** nooit meer te gebruiken om de armen, zieken, minderheden en alle soorten kansarme mensen te beledigen en af te wijzen, omdat de eerste reactie op hun armoede moet zijn om iedere mens te respecteren en in zijn waarde te laten: armoede is geen vloek, het is alleen pech, en zeker niet de verantwoordelijkheid van degenen die arm zijn;
5. het recht op **waardig werk voor iedereen**, het familierecht en alle mensenrechten in elke onderneming voor iedere werknemer te respecteren, en dit te garanderen middels het sociaal beleid van elk land en wereldwijd te erkennen door een overeen te komen charter dat zakelijke keuzes, uitsluitend gebaseerd op winst en gebaseerd op de uitbuiting van minderjarigen en de meest kansarmen, ontmoedigt;
6. **belastingparadijzen over de hele wereld** onmiddellijk af te schaffen, want geld dat in een belastingparadijs gestort is, is geld dat gestolen is van ons heden en onze toekomst, en om een nieuw fiscaal pact te sluiten als eerste reactie voor de post-COVID wereld;
7. om **nieuwe financiële instellingen** in het leven te roepen en de bestaande (de Wereldbank, het Internationaal Monetair Fonds) te hervormen in democratische en inclusieve zin, om de wereld te helpen herstellen van armoede en onevenwichtigheden die door de pandemie zijn veroorzaakt; duurzame en ethische financiering moet worden beloond en aangemoedigd, en zeer speculatieve en roofzuchtige financiering moet worden ontmoedigd door een passende belastingheffing;
8. bedrijven en banken, met name grote en wereldwijde, **een onafhankelijke ethische commissie** te introduceren in hun organisatie, met een veto op het gebied van milieu, rechtvaardigheid en de impact op de armste mensen;
9. nationale en internationale instellingen prijzen te introduceren ter ondersteuning van innovatieve ondernemers op het gebied van **milieu-, sociale-, spirituele- en, niet in het**

minst, leidinggevende- duurzaamheid, omdat alleen door heroverweging van het management van mensen binnen bedrijven wereldwijde duurzaamheid van de economie mogelijk zal zijn;

10. staten, grote bedrijven en internationale instellingen om een hoge **kwaliteit van onderwijs** te bieden aan elk meisje en elke jongen in de wereld, omdat het menselijk kapitaal het eerste kapitaal is van de mensheid;
11. economische organisaties en burgerlijke instellingen niet te rusten voordat **vrouwelijke werknemers** dezelfde kansen hebben als mannelijke werknemers, want zonder een adequate aanwezigheid van vrouwelijk talent zijn bedrijven en werkplekken geen volledige en authentiek menselijke en gelukkige plekken;
12. Tot slot vragen wij ieders inzet, zodat de tijd die Jesaja profeteerde, dichterbij kan komen: *“Dan smeden zij hun zwaarden om tot ploegscharen en hun speren tot sikkels. Geen volk heft het zwaard meer tegen een ander, en de oorlog leren zij niet meer.”* (Jes. 2,4). Wij, jongeren kunnen niet langer tolereren dat er middelen worden weggehaald van scholen, gezondheidszorg, ons heden en onze toekomst om wapens te maken en de oorlogen aan te wakkeren die nodig zijn om ze te verkopen. We willen onze kinderen graag vertellen dat de wereld-in-oorlog voor altijd voorbij is.

Dit alles -wat we al ervaren in ons werk en in onze levensstijl- vragen we, in de wetenschap dat het erg moeilijk is en dat velen het misschien als utopisch beschouwen. In plaats daarvan, geloven wij dat het *profetisch* is en dat we het daarom kunnen *vragen, vragen en nog eens vragen*, want wat vandaag onmogelijk lijkt, zal morgen minder onmogelijk lijken **dankzij onze inzet en ons aandringen**. Jullie volwassenen, die de economie en het bedrijfsleven beheersen, hebben veel voor ons, jongeren, gedaan, maar jullie kunnen meer doen. Onze tijden zijn te moeilijk om iets anders te vragen dan het onmogelijke. We hebben vertrouwen in jullie en daarom vragen we veel van jullie. Maar als we om minder zouden vragen, zouden we niet genoeg vragen.

We vragen dit allereerst van onszelf en we zijn vastbesloten om de beste jaren van onze energie en intelligentie in te zetten, zodat de ‘Economy of Francesco’ in toenemende mate zout en zuurdeeg kan brengen in ieders economie.

(Vanuit de Engelse vertaling naar het Nederlands vertaald, m.a.s. 4.1.21)